

Vörös István

A SÖTÉT ÉS AZ ÁRNYÉKA

2023-05-31 | HORGAS BÉLA MŰVEIHEZ, VERS

*sötétség partján deszkaházban
lakom egy csillag árnyékában*

*zizeg a sötét érett rozsvetés
némává tett a kétségbeesés*

*beszéd helyett csak mutogathatok
értik a gépek felhők angyalok
Horgas Béla: Sötétség partján*

1

Rondó a változtatás nehézségéről

Némává tett a kétségbeesés,
beszéd helyett csak mutogathatok,
de a jel sok, a jelhiány kevés,

a félreértés tündére ragyog,

persze ez még nem rögtön tévedés,
tévedni is kivételes dolog,
némává tett a kétségbeesés,
a magabiztossággal felhagyok.

Megtámadnak lélekmenti fagyok,
a vastag kabát ehhez túl nehéz,
fölösleges eskü, szentségelés,
a jószág felháborító nagyon,
némává tett a kétségbeesés,
beszéd helyett csak mutogathatok.

2

Villanella a lakhatásról

Sötétség partján, deszkaházban,
de rögtön kint a fény alatt
lakom egy csillag árnyékában,

csillagfénybe lóg a lábam,
ha engedi a pillanat.

Sötétség partján, deszkaházban

a fényt épp belülre deszkáztam,
betartva az arányokat.

Lakom egy csillag árnyékában,

és nagy vendégség lesz ma nálam,
mert mulatozni még szabad.

Sötétség partján, deszkaházban,

deszkává, sötétséggé váltan
az örömnék vége szakad.
Lakom egy csillag árnyékában,

a csillag sorsát még kivártam,
de több idő már nem maradt.
Sötétség partján, deszkaházban
lakom. Egy csillag árnyékában.

3

Egy szonett és az árnyéka

Zizeg a sötét, érett rozsvetés –
értik a gépek, felhők, angyalok,
de nem értheti a semmittevés,
nem értheti pár magányos dolog,

a nem-értés csak feltételezés,
vannak rajta mágneses pólusok,
felhő-nyúzás és vihar-szedés,
dadogásból szabott burok.

Burok alatt megtelepvő penész,
az önmeghatározás kidob
a világból, és onnan visszanéz,

csomóra kötve párhuzamosok,
a végtelen a földre visszaszórva,
véget ért a lelki diktatúra.

+

Véget ért a lelki diktatúra,
kezdődhet az alkotmányos királyság,

mikor a sötétséget a föld alól kiássák,
nem kell parancs, nem kell kívánság,

a bizonytalanság az eget összetúrja.

Minden rossz, de ki várt mást!

Minden jó, közben hű, de unja

a mennyországi kórus-muzsikát,
habár az öröklétnek ez az útja,
a semmit nem kívánó, búsképű brigád.

kép | adobe.com